

ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯТА

Организация с идеална цел, София, България,
Рег. #13 849/97, Софийски Градски Съд
ул. Славянска 9 , Етаж 3 , София 1000
тел./факс 980 54 84; тел. 989 49 44; e-mail: office@aip-bg.org

БЕЛЕЖКИ И ПРЕДЛОЖЕНИЯ на Българската Асоциация на лицензираните кабелни оператори

по проекта на Закон за достъп до обществена информация

По чл. 13

Алинеи 2 и 3 от чл. 13 напълно обезсмислят декларирания в ал. 1 принцип на свободен достъп до служебна информация. Ако съпоставим т. 1, а отчасти и т. 2 на ал. 2 с определението на служебна информация в чл. 11 и ги тълкуваме във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 1, предложение 2-ро, ще видим, че гарантирания свободен достъп е практически до никаква служебна информация, освен по напълно безконтролното осмотрение на съответния държавен орган.

По чл. 17:

Основанието за отказ от предоставяне на информация, предвидено в ал. 2, следва да бъде включено като самостоятелна т. 4 на чл. 38, ал. 1.

По чл. 18:

1. Информацията, посочена в точки от 1 до 3, включително и т. 5 е твърде неопределена. Тълкувани във връзката им с чл. 19, ал. 2 тези текстове на практика може да се окажат неприложими.

Смятаме, че информацията трябва да бъде много по-конкретна, а именно:

а) имената, съответно наименованията на физическите и/или юридическите лица - собственици на съответното средство за масова информация. Оттук нататък всяка отнасяща се до тях информация, която не представлява лична или търговска тайна може да се получи по реда на други закони. (Например чрез справки в публичните търговски регистри, регистрите за юридическите лица с нестопанска цел, регистрите за политическите партии и пр.);

б) списък на административното ръководство, главните редактори, заместниците им и членовете на редакционните колегии в съответното средство за масова информация, евентуално на художествения или творчески съвети, ако има такива;

в) годишен баланс с финансовите резултати на собственика на средството за масова информация.

В обичайния случай това ще бъде акционерно дружество, което по закон е задължено да публикува баланса си и предоставянето на информацията ще бъде много улеснено (чрез посочване на броя и датата на изданието).

2. Точка 4 съдържа един логически nonsens. Когато едно средство за масова информация е решило да манифестира обществените си цели и/или политически пристрастия, то негова собствена грижа би било да го направи по такъв начин, че да се постигне възможно най-широко обществено достойние. В другия случай, предвиданото в този проекто-закон евентуално задължение на средствата за масова информация да отговарят на всевъзможни любопитства какви са обществените им цели и политически пристрастия, много би наподобявало добре запомненото от недалечното ни минало задължение да се попълват формуляри с въпроса “В коя партия или обществена организация членувате?”

Освен това едва ли узнаването на политическата ориентация на едно средство за масова информация са интелектуално най-извисения начин да се “гарантира възможността на гражданите да си съставят собствено мнение за оценка на разпространяваната информация” (чл. 19). Всъщност това е един определено

“първосигнален” подход.

Много по-съдържателна би била например информацията относно принципите и правилата на осведомяване, които прилага едно средство за масова информация, като: вътрешни механизми за гарантиране достоверността на изнасяната информация; обективно и безпристрастно излагане на възможно най-широк кръг от гледни точки към дадено събитие; отразяване на позициите на всички заинтересувани страни в даден конфликт, спор или полемика; гарантиране право на отговор на засегнатите от дадена публикация лица и пр.

По чл. 32:

Смятаме, че е необходимо цялостно преработване на текста. Мотивите ни са следните:

1. В сегашната си редакция т. 2 и т. 3 на алинея 1 предпоставят, че органът, от който е поискана обществена информация е този, който ще преценява дали тази информация с предоставянето ѝ ще накърни интересите на трето лице, когато тя се отнася до такова трето лице. Смятаме, че това е недопустимо. Единствено засегнатото трето лице може да преценява дали предоставянето на информация, която се отнася до него, ще накърни интересите му или не и единствено с негово съгласие тя може да бъде предоставяна.
2. Текстът може да се използва за неоснователен отказ от предоставяне на обществена информация, единствено на формалното основание, че се отнася до трето лице, дори когато това лице е задължен субект по смисъла на чл. 3 от проекто-закона и отнасящата се до него информация е обществена.
3. От езиково-смыслов гледна точка текстовете на т. 2 и т. 3 на ал. 1 са крайно неопределени, откриващи възможност за произволно тълкуване. Същевременно между тях трудно може да се направи съдържателно разграничение.
4. Текстът на ал. 3 е неприемлив. Даването на съгласие е форма за упражняване на правото на неприкосновеност на личната информация и търговската тайна, поради което не може да се вмени в задължение на третото лице и да се определят срокове

за представяне на съгласието, още по-малко да се предопределя съдържанието на отговора.

В този смисъл не може да се възприеме и предвидената в чл. 43, ал. 3 санкция при неизпълнението на ал. 3. Ще се наложи ли например тази доста тежка санкция, ако от съгласието на третото лице не е “ясно за кои данни се дава, как и от кого могат да бъдат ползвани”?!

Предлагаме следната редакция на чл. 32:

“Чл. 32. (1) Срокът по чл. 29, ал. 1 може да бъде увеличен, но с не повече от 14 дни, и когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо получаване на неговото съгласие за предоставянето ѝ.

(2) В случаите по ал. 1 съответният орган е длъжен да поиска изричното писмено съгласие на третото лице в ?- дневен срок от регистриране на заявлението по чл. 24.

(3) В решението си по чл. 29, ал. 2 съответният орган е длъжен да спазва точно условията при, които третото лице е дало съгласие за предоставяне на отнасящата се до него информация.

(4) При неполучаване на съгласие от третото лице в срока по ал. 1 или при изричен отказ да се даде съгласие, съответният орган предоставя исканата обществена информация, в обем и по начин, който да не разкрива информацията отнасяща се до третото лице.

(5) Не е необходимо съгласие на третото лице в случаите, когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон.”